

[Undervisningsministeren.]

igennem en privat person har bragt til torvs som et citat fra mig. Det er klart, at citatet er ukorrekt, det havde klædt fru Tove Nielsen bedre, om hun havde angivet, hvor hun havde denne fejlagtige opfattelse fra.

Jeg glædede mig over fru Tove Niensens bemærkninger om problemerne i restgruppen og håber meget, at det også kan føre frem til noget konkret.

Så var der også nogle bemærkninger om, at det var en bagvendt fremgangsmåde, at det var galt at tage principperne først, at man hellere skulle tage de enkelte områder. Det har jeg meget svært ved at se. Jeg mener helt klart, at det må være sådan, at vi her i folketinget behandler de generelle retningslinjer og dernæst går i gang med lovgivningen på de enkelte områder, og det vil der jo blive rig lejlighed til i denne folketingssamling, derfor passer en beslutning omkring det generelle godt ind i hele dette mønster.

Fru Tove Nielsen havde også nogle bemærkninger om den frie adgang til gymnasiet. Jeg skal ikke gå nærmere ind på det her i dag, men blot sige, at selvfølgelig bliver folketinget orienteret, al den stund der skal fremsættes et lovforslag, og dette lovforslag vil selvfølgelig også blive fremsat.

Så var der nogle bemærkninger om EFG-loven, og jeg vil da gerne bekræfte, at der efter lovteksten skal ske en revision i denne samling. Fru Tove Nielsen spurgte også, hvordan det gik med lovrevisionsudvalget. Det er sådan, at dette udvalg netop har afgivet en betænkning, og der er det for mig at se meget uheldige i denne betænkning, som jeg endnu ikke har fået, men hvor jeg har fået orientering om, at arbejdsmarkedets parter ikke er enige, og at der på flere punkter har været uoverensstemmelser. Det er jeg meget ked af; jeg synes, det er vigtigt, at vi på dette område får en lov, som også kan administreres af arbejdsmarkedets parter.

For at der ikke skal opstå misforståelser, vil jeg gerne omkring godtgørelsesordningen for EFG og finansloven gøre opmærksom på, at der er beløb til en fortsættelse af godtgørelsesordningen afsat på lovreserven.

Det var meget skuffende, at fru Tove Nielsen ikke engang i sine afsluttende be-

mærkninger erklærede sig villig til at drøfte disse problemer videre. Der har vel været en tradition for, at partiet venstre åbent er gået ind i drøftelser om forskellige uddannelsesmæssige spørgsmål, og jeg synes, det er trist, hvis dette indlæg i dag skal tages på den måde, at denne tradition er forladt.

Hr. Halvgaards indlæg undrede mig måske knap så meget, og jeg skal blot her nøjes med at spørge, hvor der står noget om den ensretning, som hr. Halvgaard flere gange omtalte. Nu behandler vi jo ikke blot sådan hvad som helst, men et konkret fremsat forslag, og jeg vil gerne have at vide, hvor det er, hr. Halvgaard ser denne ensretning.

Fru Lone Dybkjær vil jeg gerne takke for de positive bemærkninger, der var omkring initiativet. Også jeg mener selvfølgelig, at en lang række af problemerne må drøftes videre i undervisningsudvalget. Det er ganske korrekt, at der var en lang række ting, vi var enige om. Også jeg ser gerne en udbygning af voksenundervisningen og en lang række af de andre ting, fru Lone Dybkjær nævnte.

Spørgsmålet om det konkrete er derimod vanskeligere, idet jeg mener, det er nødvendigt i første omgang at tage stilling til nogle principper, men i det omfang, det kan lade sig gøre, vil jeg selvfølgelig supplere, hvad vi kan finde frem til.

Jeg har måske en lille smule svært ved umiddelbart at se, hvordan fru Lone Dybkjær forestillede sig radio og tv indarbejdet i et forslag som det her, men jeg vil meget gerne lade mig belære.

Vedrørende den centralistiske tankegang har jeg allerede svaret den socialdemokratiske ordfører, og så tror jeg måske ikke, der er den store uenighed omkring en 5-årig forsøgsperiode og så det udviklingsarbejde, som fru Lone Dybkjær gerne så realiseret på dette område.

Fru Gerda Møller holdt sig heldigvis til de principper, der var fremlagt her i forslaget, og det var jeg glad for, selv om jeg ikke fik den store tilslutning til dem. Jeg vil nu også gerne her vide, hvor det af forslaget fremgår, at dette her skulle være sådan en fælles gryde, hvor det hele skulle koges sammen efter samme opskrift. Hvor er det egentlig i beslutningsgrundlaget? Og hvad er det egentlig, fru Gerda Møller tænker på?

Så skal jeg rette en misforståelse omkring